

ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך
לך כן תעשה לכל הערים הרחוקות ממך מאד
אשר לא מערי הגוים האלה הנה רק מערי העמים
האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך וזולה לא תזוה
כל ישמה כי הזרם תזרימם הזוהי והאמור
הכעני הפרי הזוי והיבסי כאשר צוך יהוה
אלהיך למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל
תועבתם אשר עשו לאלהיהם וזאתם ליהוה
אלהיכם כי תצור אל עיר

ימים רבים להרוזם עליה לתפשה לא תשזית
את עצה לצדו עלי גרדן כי ממנו תאכל ואתו לא
תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור
רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אזנו
תשזית וכרת ובזית מצור על העיר אשר הוא
עשה עמך מלזמה עד רדתה

כי ימצא זולל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה נפל בשדה לא יודע מי הכהו ויצאו
זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת
הזולל והיה העיר הקרבה אל הזולל ולקחו
זקני העיר ההוא עצלת בקר אשר לא עבד בה
אשר לא משכה בעל והורדו זקני העיר ההוא
את העגלה אל זולל איתן אשר לא יעבד בו ולא
יזרע וערפו עם את העגלה בזולל ונצשו הכהנים
בני לוי כי בם בוזר יהוה אלהיך לשרתו ולברך
בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע וכל
זקני העיר ההוא הקרבים אל הזולל ירוצו את
ידיהם על העגלה הערופה בזולל ועצו ואמרו דינו
לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו כפור
לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם
זקי בקרב עמך ישראל ולכפור להם הדם ואתה
תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני
יהוה **כי תצא למלחמה על**

איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ועבית עביו וראית
בשביה אשת יפת תאר וזשקת בה ולקחת לך
לאשה והבאתה אל תוך ביתך ולזוה את ראשה
ועשתה את צפרניה והסירה את שמלת עביה
מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה
ירוז ימים ואזר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה
לך לאשה והיה אם לא זכפת בה ושלוותה
לנפשה ומכר לא תמכנה בכסף לא תתעמר
בה תזות אשר עשיתה **כי תהייך**
לאיש עתי נשים האזות והובנה והאזות שלואה

Ki Teitzei
Weekday 1: Deut. 21:10-14
בִּיתְצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֶיךָ

Ki Teitzei
Weekday 2: Deut. 21:15-17
בִּיתְהֵינִן לְאִישׁ

וילדו לו בנים האהובה והשניאה והיה דבן הזכר
לשניאה והיה ביום הנזילו את בניו את אשר יהיה
לו לא יוכל לזכר את בן האהובה על פניו בן
השניאה הזכר כי את הזכר בן השניאה יכיר לזאת
לו פני שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית
אני לו משפט הזכרה [כי יהיה
לאיש בן סורר ומורה איתנו שמע בקול אביו
ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם ותפשו
בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער
מקומו ואמרו אל זקני עירו בנינו זה סורר ומורה איתנו
שמע בקולנו זולל וסבא ורגמהו כל אנשי עירו
באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל
ישמעו ויראו] וכי יהיה באיש
זטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ לא תלין
לזאתו על העץ כי קבור תקברו ביום ההוא כי
קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר
יהיה אלהיך יתן לך זולתה
תראה את שור אוזיק או את עיזי זחלים והתעלמת
מהם השב השיכם לאוזיק ואם לא קרוב אוזיק
אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה
עמך עד דרש אוזיק אתו והשבתו לו וכן תעשה
לוזמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל
אבדת אוזיק אשר תאבד מכוניו ומצאתה לא תוכל
להתעלם לא תראה את זמור
אוזיק או שורו תפלים בדרך והתעלמת מהם האם
תקים עמו לא יהיה כלי זכר
על אשה ולא ילכש זכר שמלת אשה כי תועבת
יהיה אלהיך כל עשה אלה
כי יקרא קץ צפור לפתך בדרך בכרל עץ או
על הארץ אפרוזים או ביצים והאם רבצת על
האפרוזים או על הביצים לא תקוז האם על הבנים
ערוז תשלוז את האם ואת הבנים תקוז לך למען
יטב לך והארכת ימים כי
תבנה בית חדש ועשיית מעקה לגגך ולא תשים
דמים בביתך כי יפל הנפל ממוני לא תזרע כרמך
כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע
ותבואת הכרם לא תזרע
בשור ובזמר יזדו לא תלכש שעשעני צמר
ופשתים יזדו
תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה
בה כי יקוז איש
אשה ובא אליה ושנאה ושם לה עלילת דברים

Ki Teitzei
Weekday 3: Deut. 21:18-21
פִּיזְיָהּ לְאִישׁ

Ki Teitzei Weekday end